

PARAULES DE CLOENDA DEL PERÍODE DE SESSIONS DE LA VII LEGISLATURA

Ple del Parlament, 13 de Juliol de 2006

Senyores diputades, senyors diputats, abans de cloure la sessió d'avui, si m'ho permeten, m'agradaria adreçar-los unes breus paraules.

Tots vostès saben –i així ho ha manifestat avui el president de la Generalitat– que s'acaba la legislatura. Per tant, el d'avui possiblement, previsiblement, és el darrer ple. De fet, i formalment, els treballs de la cambra encara continuen oficialment al llarg d'aquest mes. Després vindrà la dissolució, i continuarem en funcions fins a l'elecció el proper Parlament. Entremig hi haurà l'Onze de Setembre, ho recordo, diada nacional de Catalunya, que, evidentment, celebrarem amb plena normalitat.

Aquestes paraules vull que serveixin per donar-los les gràcies pel seu comportament impecable en aquesta cambra, fins i tot en els moments de major tensió. I vull fer també el reconeixement de la seva tasca. Tant les diputades i diputats dels grups que han donat suport al Govern com els de l'oposició han fet molta i molt bona feina aquests gairebé tres anys. Potser no ha estat sempre visible a la ciutadania; potser la ciutadania no és conscient de tot el que han treballat i han fet, tot i la incidència que el que aquí fem i decidim té en la vida diària de les persones. Però aquesta feina hi és, i penso que tots plegats en podem estar orgullosos.

A nivell personal, fa gairebé mil dies que vaig ser escollit per vostès com a president del Parlament, i junts hem endegat canvis importants a la institució. Alguns s'han pogut completar; d'altres continuaran els propers mesos, i fins i tot en la propera legislatura. Des d'aquesta Presidència, i amb la complicitat i el suport imprescindible de la Mesa del Parlament, hem treballat per fer d'aquest una institució més oberta, més propera, més moderna, més pròpia del segle XXI, i penso que podem estar orgullosos del que hem aconseguit. Vull agrair, doncs, a tots els membres de la Mesa el seu alt sentit institucional, indispensable per preservar el prestigi d'aquesta institució.

No hi ha dubte que aquesta legislatura passarà a la història com la de l'Estatut, i això ha estat, efectivament, molt important; hem escrit tots plegats una pàgina transcendent de la història de Catalunya. Però també vull recordar que al Parlament s'han fet moltes més coses, moltes més, i el que aquí s'ha fet mereix reconeixement, més enllà del que ha estat el debat públic de la política catalana durant aquests tres anys; mereix més reconeixement.

Permetin-me també –i em fa l'efecte que ho faig en nom de tots vostès– que doni les gràcies a tots els serveis de la cambra i al conjunt del personal del Parlament, que tan fàcil fan la nostra tasca. Saben que ho faig de tot cor quan els reconec el seu alt nivell de professionalitat, eficàcia i eficiència. Ells són, en gran part, responsables de la merescuda reputació de la nostra cambra.

L'Onze de Setembre de fa dos anys, a la celebració institucional del passeig dels Til·lers, Lluís Llach cantava *Venim del nord, venim del sud*. Diu un fragment de la cançó: «I caminem per poder ser, i volem ser per caminar.» Senyores diputades, senyors diputats, tinguin la certesa que el camí ha estat fructífer.

Moltes gràcies. I s'aixeca la sessió.